

EN VISA SOM MÅNGA ANDRA
A TUNE LIKE MANY OTHERS

by Jacob Axel Josephson

Och linden hon grönskar och sommarn är när,
And the linden-tree turns green, and the summer is near;

konvaljerna dofta i skogen.
the lily of the valley spreads its fragrance in the forest.

Men borta är vännen som jag haft så kär,
But gone is my friend, whom I loved so,

och ensam jag vandrar i skogen.
and alone I walk in the forest.

Det sjunger i ljusnande natten väl än;
The brightening night is still singing;

jag lyssnar och drömmer om henne igen,
I listen, and dream of her again,

men sorgen är ensam mig trogen.
but only my sorrow is true to me.

Och linden är bladlös och vintren är när,
And the linden-tree turns leaf-less, and the winter is near,

och frosten strör blommor i skogen.
and the hoar-frost spreads its flowers in the forest.

Och borta är vännen som jag haft så kär,
And gone is my friend, whom I loved so,

hon hvilar där djupt under skogen.
she rests here, deeply below the forest.

Men stormarna hvina som fordom än;
But the storms are still whining like they used to (do);

jag lyssnar som fordom och drömmer igen,
I listen like before, and dream again,

men sorgen är ensam mig trogen.
but only my sorrow is true to me.

Translation by Eva Toller, 2009